

7. 4. 19.

Ազատութիւն

ԼՂԱԳԻՐ
ԱԶԱՏԱՅԻՆ ԻՆ ՓԱՂԱՔԱՎԱՆ.

Խմբագիր—Տորքէն
ՀԱՅԿԱՅ Թ. ԷԿԻՆԵԱՆ.

ԲԱԶՄԱՆՈՐԴԱՅԻՆ ԹԻԹԻՆ
Անէն երկրի համար
Տորքէնի ՄԻԿ ԿՈՂԱՐ

Ո՛ր և է ծրար կամ գրութիւն
ուղղել հետեւեալ հասցէին
TO THE AZADOUN,
12 Frankfort St.,
New York City, U. S. A.

Azadoun, LIBERTY.

Published every month
By
Azadoun Publishing Company
12 Frankfort St.,
NEW YORK CITY.

H. EGUINIAN,
Editor.

SUBSCRIPTION PRICE, free of postage, \$1.00 a year

Entered at the New York Post Office as
second class mail matter.

ՆԻՒ ԵՈՐՔ, ԳԻՆՈՍՏՈՒ 1, 1891

Կեցցէ՛ Հայոց Հայրենասիրական Միութիւնը:

—
Կորուսելու անոնք որք անոր
անկումը կաշխատանք տեսնել
իրենց անարգ չափը ապահո-
վելու գիտումով:

—
Նա որ աղբի շահը ան-
վնաս պահելու համար անմեղ
մը կը զոհէ, արդար է. նա
որ նորն նպատակի համար
մատնել մը կը տեսնուի, աւելի
արդար է. իսկ այն որ անհի-
տի մը կը մարտնչուի աղբի
շահը ոտնակալութեամբ վնաս
մը անկախաժող: Բարոյական
մարդաստանդութիւնն ոճիր մ'է
յո՛ւսման, և երբեք անաւարտ
թիւն է մեծ:

—
Այն մարդը որ հօտի մը
հովիւն լինել յանձն կ'առնէ,
պետք է զենքեր ունենայ իր
հետ, և հարկին գործածելու
համար. զենք չունեցող մը հօ-
տի մը հովիւ չի կրնար ըլլալ:
Երբ այսպիսի մէկը գայի մի
գայուստ տեսնէ և լռիկ նստի
արին չը թափելու համար,
վատ ոճրագործ մ'է, և իր
կոյման անարժան: Եթէ ոչ-
խարնեցող խմբին պահապան
չունը գայլ մը տեսնէ հօտին
մէջ, և առանց անոր վրայ յար-
ձակելու և կամ նաւանջ իսկ
հաշելու՝ պիտի շարժելով ան-
կիւնէ անկիւն փախչի, նա ո'չ
թէ հովուի կամ հօտի տիրոջ
համար լրանաց, այլ անոնց հրա-
ցանի գնալիս միայն արժա-
նի է:

—
Կ. Պօսէն Արմէնիայի գրուած
Թղթակցութիւնն մը կը քա-
ղենք հետեւեալ կարեւոր յառ-
ուածն.

«Ասոր համար նազմ պէյ
ժամանակէ մի վեր յատուկ հրա-
հանք տուած է եւրո իր վարձած
հայ լրտեսներէ մէկ քանիներուն
որ իրենց ալ «Հայոց Հայրենա-
սիրական Միութեան» անդամակ-
րէն, Արմէնիա լրագիր ստանալ
և իրենց զիրենց անձնուէր գոր-
ծիչներ ներկայացունելով աշխա-
տան «Հայոց Հայրենասիրական Մի-
ութեան» գործունէութեան վե-
րաբերեալ գաղտնիքներ խլելու:
Միւս կողմէն այդ ընկերութեան
վրայ գայթակղութիւն արեւելու և
տկարար ներու համար ուրիշ քա-
նի մը լրտեսներու ալ հրահանք
տրուած է որ աշխատին ամէն
կողմն լուրեր տարածել թէ «Հայ-
ոց Հայրենասիրական Միութիւնը»

բան մ'ըրած չունի և ընելիք ալ
չունի, թէ պետք է կործանել այդ
Միութիւնը և թէ ամէն տեղի Հայ-
երը իրարու հետ միա ներկայ-
թէ «Հայոց Հայրենասիրական Մի-
ութեան» մէջ ամէն կողմէ Հայեր
չկան և այդ թափառաշրջիկ ան-
ծանօթներուն անունովը պիտի մի-
անան Հայերն իրարու հետ, —նոր
ընկերութիւն մը լազմել ևն...
Սյոյ լրտեսներ յաղած են եղբր
Նազմ պէյի ստրկեցուցած ինթ-
րիկներուն գործիք դարձունել
նաև Ամերիկայի մէջ հրատարակ-
ուող հայ լրագիրներէ մին ալ որ
գիտութեամբ կամ թէ անգիտու-
թեամբ, այդ դեռ ճիշդ չենք
զիտեր անոնց փողը կը շալէ և
վասակի մը դերը յանձն տուած
է:

Կը խնդրենք որ այս տեղե-
կութիւնները որ ամենատարագ աղ-
բիւրներէ քարոզած են, հրատա-
րակէք Արմէնիայի մէջ, որպէս զի
ոչ միայն ձեր գգուչաւորութեա-
նը ծառայեն, այլ նաև Միութեան
անդամներուն և Արմէնիայի բոլոր
ընթերցողներուն:

Արդեօք հարկ է յաւելուլ
թէ վերի Թղթակցութեան մէջ
անկարելուած թերթն «Հայք»
անուն կիսամանկ լրագիրն է որ
նոր կեդրոն մը կազմելու ձախող
փորձերուն մէջ կը թափալկա-
տակալին...:

ԿՈՐՈՂԻԿՈՍՏԱՆԻ ՆԻՒՐՆ

Ազգային ամենակարեւոր
խնդիրներու ցանկին վրայ կա-
թողիկոսական խնդիրն առա-
ջին տեղը բռնած է այսօր,
թէպէտև նոր Հայաստանի մը
ընտրութիւնն յետաձգուած է
այժմ, բայց ընտրութեան կնի-
ւորութիւնն իրենց անհրաժեշտ
հատկութիւնն կ'ստիպէ հա-
մայն հայութիւնն յազմել
այժմէն օրուան այս մեծ
խնդրոյն առջև, որոյ նման
տակալին տեսած չէր աղբն
իւր դարերու կեանքի մէջ:
Հայ ազգի ներկայ կացու-
թիւնն ուրիշ անհրաժեշտ
աւելի պէտք կը դրայ այնպիսի
կոթողիկոսի մը ոչ ունենայ
կատարեալ արժանիք և կարո-
ղութիւն բազմիւ մեր կրօնա-
կան ամենաբարձր աթոռի վրայ
և կառավարել զայն այն ա-
մենաուրբ և ամենափափուկ
խնդիրներու հետ որք բնակա-
նաբար կապակցութիւն պիտի
ունենան լիմիտանի սուրբ ա-
թոռին հետ, մանաւանդ յա-
ջորդ տարիներու համար: Հայ
ազգը երկուեքի մէջ է այժմ.
նոր ընտրութեան կոթողիկոսին
որով դուրսէ ծնունդն տեղի
պիտի ունենայ, և հարկ անհրա-
ժեշտ է այսպիսի պարագանք
ունենալ միայն այնպիսի Հայ-
րապետ մը որ կատարելապէս
ըմբռնէ և դիմանայ այն փա-
փուկ պարագանքն որք կա-
ռավարելու պիտի ունենան
աղբի կեանքին և աղաւառ-
ութեան հետ:

Այլի առջև ունենալու ենք
այն ճամբարութիւն թէ Թուրք
կառավարութիւնն կուզէ բաժ-
նել զմեզ լիմիտանի ընտանի
որպէս շանց անցեալ ներառու-
թեան վեր ծագած գոռաւորու-
թեանց ժամանակ՝ Ռուսական
ապագայ միջամտութեանց հա-
մանակամութիւնն անկարելի
ընելու համար. անոր հաշ-
ուին չ'գար ի հարկէ որ Թուր-
քայն յարաբերութեան մէջ
լինի Ռուսահայոց հետ. և եթէ
չի կրնար բռնի բաժնուէր մը յա-
ռաջ բերել, զէթ կրնայ և պիտի
կրնայ բանցնել ամէն տեսակ
աղբիցութիւն Ազգային Ժողովի
վրայ ապիկար եկեղեցական
մը բարձրացնելու համար Աշ-
տարակեցի աթոռին վրայ:

Ոչ նուազ կնճառու խնդիր
մ'է Պալատիկան — Ռուսոյ
օրէնքն մեր կրօնական ներքին
գործոց համար — որոյ հա-
զանքին տարակոյս չ'կայ թէ
յոյրորդ ընտրութեան տեսն
ալ գոռաւորութիւններ յառաջ

պիտի բերէ: Ռուսոյ կողմէ
զմեզ Պալատիկան համար
ընտրութիւն կատարելու
Թուրքը կաշխատի հետաքննել
զմեզ լիմիտանի ընտանի:

Սոցա թէ միոյ և թէ մի-
այն փնտաւած Միւս աղբի
հոն փնտաւարէ հաւատա-
րապէս: Մենք պիտք ունենք
ընտրել թառին բուն ներա-
կութեամբ, իսկ Ռուսիան ու-
ղէ ինքն ընտրել Սեր կաթո-
ղիկոսն իր շահուն համար, իսկ
Թուրքն կը փափայի բաժնել
զմեզ իւր երկկեքներն փառա-
տելու նպատակաւ: Ընել է
թէ յոյրորդ ընտրութիւնն ան-
ուղղակի կերպիւ ստատիկ մը-
նում մը պիտի լինի երկու տի-
րող կառավարութեանց մէջ:
Մենք ունինք իրաւունքն ու
արդարութիւնն մեզ կուսակից,
իսկ անոնք ունին միայն գոռա-
թիւն, որ շատ անգամ յոյժ
թած է արդարութեան:

Արդ այս ճամբարութիւն-
ներն ունենալով աչքի տըն
Հայն միաբերան կը հարցնայ-
սօր թէ «ուրեմն ո՞վ պիտի
լինի մեր ապագայ կոթողի-
կոսն»:

Երբ 1849ին երջակայիւ-
տակ ՆԵՐՍԷՍ Կաթողիկոսի Աշ-
տարակեցւոց հրամանաւ Շահ-
նազարեան Կորապետ վարդա-
պետ Կ. Պօյն Եկաւ, դիմել
թէ Հայ ազգն որքան պիտք
պիտի ունենար կրթեալ և ար-
ժանաւոր եկեղեցականներու,
և դիմել թէ օր մը Հայ կղեր-
շատ աւելի մեծ դեր պիտի
կրնար կատարել ազգի փրկու-
թեան գործոյն մէջ, ուստի իւր
նշանաւոր ճամբարի գլխին իրա-
գործելու համար շանց օրե-
րութիւններ գտնել իւր եկե-
ղական բարձրագոյն վերա-
նշանաւոր ճամբարի գլխին
հաստատել թէ Շահնազարե-
ան նման անձինք նախնայ
գրգռել Դատարանին, Դա-
շանց Ժողովի և այլ ոչինչ ին-
դիւրներ յարուցանելով չի զը-
պարտէն այդ մեծահանձար
կերպի արգելք յարուցանելով
նորա աղբուգութու գիտաւորու-
թեան առջև:

Եթէ Շահնազարեան վար-
դապետի բառակազմին գոր-
ծէր, այսօր չի պիտի շուարէր
աղբն Կաթողիկոսի մը գտնելու
համար, զի պիտի ունենար նա
հարկաւոր բարձրագոյն ան-
կողմնական ջրուած ամէն
կողմ, ինչպէս որ այսօր ունի
բազմաթիւ ապիկարներ իւր
վանքերու և եկեղեցեաց մէջ
իւրեւրած ամէն տեղ. Այս
գրեթէ մենք չենք կրնար ընել
թէ չունինք այսօր Կաթողի-
կոսութիւններ: Դա լիզի,
ՆԵՐՍԷՍ Կաթողիկոսին կ'ապրի
տակալին աղբին մէջ, բայց
այնպիսի փորձարարութիւն ան-
ոնք որ կըցած չեն իրենց ամէն
բարեմասնութիւններն ծածկել
սիրող կառավարութիւննե-
րէն: Եթէ իրիմանի նման ու-
րիշ եկեղեցականներ շատ ու-
նենայինք, ի հարկէ անոնց ա-
մէն ալ Պէյութի վեհագործ-
վին երթալով կամ այլ հրապա-
րակային գործեր ընելով կա-
ռավարել չի պիտի երևէին տի-
րող իշխանութեանց աչքին, և
այսպիսի պարագայն մը մէջ
մին կամ միւս պիտի կրնա-
րն տեսնել Ս. Լիւթիանի
Թոռնի վրայ բարձրացած:

ՄԱԿԱՐ ԿԱՐՈՂԻԿՈՍԻ ՎԵՐ

ՄԻ ՆԵՐՍԷՍ
«Գաղաքականութիւնը գո-
չունի, ինչի չունի, արդա-
թիւն, իրաւունք չ'հանձնէր.
տուարար մեր եկեղեցւոյ,
խոնքմուշեմք պիտի գտ-
նէր կենդանութիւն»:

ՆՈՐ ԿԵՐՈՆԻ ՄԸ ԽՆԻՐԸ

Սյն դժբաղդ առաջարկն որ Բա-
ական ատենէ ի վեր հրապարակ-
վայ կերբար անձարակ, կըլար-
ծեն ոմանք թէ ընդունելութիւն
գտնել սկսած է Հայ գաղթականու-
թեան մէջ: Այն թաղականքիւր
լրագիրն որ այս ձախող քայլն
առնելու զիջանցեալ քանի մը ա-
միսներ առաջ, կը հրատարակէ
այժմ թղթակցութիւններ «նորա-
կազմ կանոնադրութեան» որք ա-
ռաւարկեալ կանոնադրի վրայ ինչ
ինչ փոփոխութիւններ առաւար-
կելով մէկտեղ կը խոստանան
մասնակցիլ տիեզերական ընտ-
րութեանն որով երեք կամ, հինգ
անձեր պիտի ընտրուին չորս
միլիոն Հայ ներկայացնելու պաշ-
տօնով: Բայց ինչ ինչ արժէք
ունին այս թղթակցութիւնը և
թէ ինչ է բուն պատճառն այս
հակադրային շարժան, պիտի ջա-
նա՞ք ցոյց տալ կարճ մը յոյժ
ուածներով ուրիշ կարեւոր քննա-
դատութիւններով հանդերձ:

Առաւարկուած Տիեզերական
այս նոր յանձնարարի նպատակը
պիտի լինի Վերութեան կապ հա-
տատել մար Հայրենեայ, Գաղ-
թականութեանց, Հայրենասիրա-
կան ընկերութեան և ազգային
գործիչներու մէջ, և վարել ազա-
յին շարժումն Հայրենասիրական:
Սա Յանձնարարի անդամք պիտի
ընդունին տարին 1000 ական տո-
բար թուակ. պիտի կատարեն դի-
ւանագիտական զիմունքի թղ-
թով կամ յատուկ պատգամա-
րութեամբ, պիտի խօսին, գործեն
և մինչև անգամ աղանդագրութիւն
պիտի կնքեն յանուն Հայոց: «
Հարկ է յիշել նաև թէ սա Յանձ-
նարարութիւն պիտի ընտրուի Թուր-
քիայէ դուրս գտնուող գաղթիկ
կանոնութեանց քաղաքին և պիտի
ունենայ մի քանի անդամներ, որք
ի հարկէ ամէն բան պիտի կա-
տարեն հրապարակի վրայ առանց
ունենալու ոնէ գաղտնիք, և այս
միջոցաւ պիտի ազատեն մեր տա-
ռապետ Հայրենիքն Այսպիսի
փրկուն նախադասութիւններով
ժողովրդին ներկայացուած այս
ճորձին: Եւ այս մարդիկ որք ա-
ռանց խորունկ մտածելու ըսին
թէ այս է միակ միջոցն Հայաս-
տանը ազատելու, Բայց մենք քա-
նինք հիմնական փաստեր ըստ
տալու հասարակութեան թէ այս,
եթէ երբեք ընդունելութիւն գո-
նէ, պիտի լինի մի նոր հարուած
Հայկական շարժանց: Նախքան
թէ ուսիք ծնաւ այս նոր գաղա-
փարն և ինչու ծնաւ:

Ամէն ոք գիտէ թէ Հայոյ
Հայրենասիրական ընկերութիւն
կը կար երկու տարիներէ ինքի,
թէ իւր իրաւունքն պահուած
հասարակութեան, իւր երկու տա-
րի առաջ այս ընկերութիւն տես
ներով որ Ամերիկայի Հայք ևս
շարժել կ'սկսի, իւր մէկ մասը
զենել փորձեց մեր ձախողն զմեզ
արթնցնելու և իւր հետ միաց-
նելու նպատակաւ Միափետ մե-
նէ շատեր, և ընդգրկեցին զայն,
եւ ընկերութիւնն ալ փոխադար-
ձարար իւր գրկաց մէջ առաւ
գտնուէր, բայց իւր նորեկն և ան-
փորձ մարդիկ: Այս անձանց մէջ
մէկը կար Գարբիէլեան անուն,
որ ամէն բանէ առաջ ընկերութեան
գաղտնիքներն, ճիւղերն, գործիչ-
ներն, գաղտնի ներկայացուցիչնե-
րն և վերջապէս ամէն բանէ գիտ-
նալ և անոնց մէջ մտնել, ուրիշ,
բայց դեռ նոր դարձի եկող և ան-
փորձ անձի մը փառանքի այսպիսի
ընկերութեան մը կեանքը կամ նա-
նոր գաղտնիքն անխոհեմութեանց
մեծագոյնն էր, ուստի մեր թուե-
ցաւ: Բայց որովհետեւ այս անձ
այդ Միութեանի նպատակ գործով
Յանձնարարի մը անդամն էր, ու-
րովհետեւ անգամ էր այդ ընկե-
րութեան և որովհետեւ ատենա-
խօսութիւններ կ'էր ի նպատակ
այդ միութեան, ուստի կը կարճէր
թէ ինքն կատարեալ իրաւունք
ունէր ամէն գաղտնիք գիտնալու,
իւր առաւարկութեանց ծերութիւն
կատարելապէս ապերախու-
թիւն անպէց ընկերութեան
կողմանէ: Ահա հոս կ'սկսի բա-
ժանում մը ձգելու, կամ նոր և
անհատ մարմին մը կազմելու տը-
րապետ փորձերն: Պ. Գարբիէլե-
ան չորս հինգ անգամ փորձեց
մի քանի անձերէ կեդրոն մը կամ
գաղտնի ընկերութիւն մը կազմե-
լապարհ մէջ, և այս տղիւր զը-
նդեցանքս հրապարակուցալ յիշ-
չեալ անձի կողմանէ ձեռք տալ:

Իրեն այդ կեդրոն կազմելու, և
հասարակ ու ապերախութեամբ
թիւնն քաղաքական համար: Բայց
իւրոյ, այդ փորձերն ի դերու ե-
լան, ուստի է հար է ստիպեալ
զնայ զծնիլ Հայաստանի և Հնչակի
խումբերուն: Այս ատեններն
էր որ խառնակութիւն սկը-
սած էր տեղի ունենալ Գաղ-
թականութեան մէջ: Մեր
մարդն զօրաւոր կուսակցութիւն
մը կազմելու համար եկաւ աղա-
ջեց Սուրբանդակի խմբագրին որ
միութիւն մը դրոյանէն Հայրե-
նասիրաց զէմ մաքառելու հա-
մար: Բայց այդ կարելի չի կր ա-
լինիլ, ուստի այլ և այլ մեքենա-
յութեանց շնորհիւ Հայկական
Միութեան ձեռամբ դատապար-
տել տուաւ այդ թերթը, և որ
աւելի գէշ էր շանց խոռովա-
թիւն ձգել Արմէնիայի և Սուր-
բանդակի մէջ: Նա յարեցեալ
մասամբ, բայց ոչ այնպէս որ-
պէս կ'անկախէր, զի գոռաւոր-
ութեան բուն պատճառն երեւան
եղաւ շուտ, ու փողովուրդն,
տեսնելով այս ամենն, հրապար-
կաւ. դուրեք յիշեալ բաղադրանքի-
րն ու անոր ուրիշ կարգ մը ան-
նախանձեր գործերն ալ հրա-
պարակի վրայ դնելով մատնիչ ա-
ռանց ու դուրս դրաւ զայն ա-
մենան թափութեամբ:

Տ. Գարբիէլեան լինելով ըն-
տութեամբ խիտ յամառ, չուզեց
քառել իւր մեքենան, այլ ուզեց
դեռ կուտիլ, ուստի մի քանի մի-
ափաներ գտնելով նոր ընկերու-
թիւն մը կազմեց, որն իւր խա-
նարարի մէջ մեռաւ: Այս վեր-
ջի փորձն ստիպեց յիշեալ լուել
ու քաղաքի գործիչ:

Անցաւ բաւական ատեն.
Գարբիէլեան փոխանակ զգլխու-
րու ըրածին վրայ դեռ կը մը-
տաւէր նոր միջոցով գտնել Հայ-
րենասիրաց Միութիւնն տակն
վրայ ընելու, և վերջապէս գտնե-
լով քանի մը պարզամտներ մի
քիչ դրամ ձարեց և հրապարակ
եկաւ, փոխանակ իւր «երէք»,
երբէք, երբեք, վար չի գրու-
ղը արդեւ թերթ մը ձեռք
տանելով, եւ անա այս թեր-
թի երկրորդ թիւն էր որ
տիեզերական կեդրոն մը կազմե-
լու ծագին Հասարակութեան
ժողովուրդն ընդհանրապէս չէր
կրնար գլուխ ձեռն աշխատի գա-
ղտնիքի մը առջև: զի գիտէր
թէ այդ ոչխարներու մարթով հը-
րապարակ եկող ծրագրին ետեւ
գիտարիչ գաղբի կային պահ-
ուած:

Բայց բնականաբար գտնուե-
ցաւ կարգ մը ա հատեր ալ որք
այլ են ալ պատճառ երու համար
վրայ լինելով Հայրենասիրաց
Միութեանէն դուրս վրձն լուելու
համար միայն մեր Գարբիէլե
հրեշտակին: Սակայն չենք կրնար
ընել թէ մեր այս բարեկամին
թերթը համակողմէ Հայրենասի-
րական Միութեան թշնամիներն
են, զի գիտենք թէ կարգ մը
միութիւններ կամ ինքնոյն ան-
անգղակի եկող անձինքներ ալ
կան որք զոհուած են հրեշ-
տակաման Սատանայի խորհր-
թեանց և վտանգ ենք թէ մեր
անկողնակալ քննադատութիւնն
այսպիսիներն պիտի հետաշենն այն
ձաքայլն որ ազգի լորտեան
անդունդն կը տանի:

Հանելուկ մը չէ սակայն
թէ այսպիսի պատճառներէ
առաջ եկող կազմակերպութիւն մը
չի կրնար հիմ ունենալ ժողովրդի
արմին մէջ: Աւաղի վրայ շինուած
տան մը ապագան ամէն ոք կրնայ
գուշակի: Հայրենասիրաց ընկե-
րութեան արտաքսուող այս ան-
ձի շինելու ուզած անհիմն տուե-
լի կրնար աղբիւր արգարութեան
հեղեղին տուել, հոգ չէ եթէ
գտնուին մարդիկ որք իրենց կռա-
ղի տան անոր խորհուրդ պատե-
րուն զայն կը ներու համար,
վրայ ըլլալու են այսպիսիք թէ
այդպիսի անհիմն տան մը պատե-
ր պիտի լինան վերջապէս և ա-
նոնք գաղտնի պատապարտող ան-
ձինք անպէս փախուցալ տակ
մեռան:

Նախկին պարտականու-
թիւն կը սեպենք մեզ զգաւա-
ցնել այսպիսիներն ևս ցոյց տալ
անոնց պի մնասկար աղբիւրն ու
բուն գիտութեամբ կամ անգի-
տութեամբ սկսած են հետեւել:
Իր քաջ այն օրն յորում իրենց
նախադաս ընկերութիւնն հրաջը-
ներ պիտի գործէ եւ հակառա-
կորդ ամօթեալար պիտի մնան:

—
Հետեւեալն զրկուած է
մեզ հրատարակելու համար

Խմբագիր Տորքէն
ԱԶԱՏԱՅԻՆԻ ՅՈՒՄՈՐ
Թիւնն մէջ Սարատստեան Գնդին
նկատմամբ ձեր գրած խմբագ-
րական հետաքրքրութեամբ
կարդացի, և ուրիշ եւս որ այդ
տեսակ խնդիր մը լուսաւորե-
լու «գաղաքի փորձը կընէք,
բայց կը վախճամ ար չի պիտի
տար որ Տր. Գարբիէլեան (կամ
Կարբիէլ) այդ հաշիւները պի-
տի տայ. հաշիւ տալէն բերա-
նը տրամ է անցեալ ամառ-
ուան ստիպել փորձառութե-
նէն ի վեր, երբ Հայոց Հայ-
րենասիրական Միութեան ի
նպատակ եղած հանդեսակու-
թեան մասին հաշիւ տալու
յիշուցեալ Գաղթականութեան

